

● فروزنده خداجو

● تصویرگر: ندا عظیمی

نی نی ناز نازی

سلام! من این جا هستم، توی شکم مامانم!

من ۳۲ هفته دارم.

قدّم بلند شده. وزنم هم زیاد شده. اندازه‌ی یک گربه‌ی کوچولوی ناز نازی شده‌ام.

تازه... ناخن هم در آورده‌ام!

حالا من موهای قشنگی دارم. نه از آن موهای الکی که شبیه گُرک هلو

است! موهایم راستکی است!

چروک‌های پوستم کم‌تر شده. استخوان‌هایم هم حسابی محکم شده است.

حالا دیگر می‌توانم سَرم را بچرخانم و صداهای بیرون را بشنوم. اما بیش‌تر

از همه، دلم می‌خواهد صدای مامان را بشنوم.

صدای مامان را خیلی دوست دارم. بعضی وقت‌ها او یواشکی با من حرف

می‌زند و از آرزوهایم می‌گوید.

یکی از آرزوهای مامان این است که من زودتر به دنیا بیایم، بزرگ شوم و

کفش سوت سوتکی بپوشم.
اما من فقط یک آرزو دارم. این که زودتر به
دنیا بیایم. آن وقت می توانم کفش های سوت
سوتکی بپوشم و مامان را به
آرزویش برسانم.

